

Sygn. akt II KK 344/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **K. R.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 października 2018 r.,

wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKa [...]

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w W.

z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt V K [...],

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

**p o s t a n o w i ł**  
**nie uwzględnić wniosku.**

### UZASADNIENIE

Po złożeniu przez obrońcę kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKa [...], skazany K. R. wystąpił o wstrzymanie wykonania dotyczącego go orzeczenia, wymieniając wyrok na mocy którego odbywa karę pozbawienia wolności, tj. wyrok łączny Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt V K [...].

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W licznych orzeczeniach najwyższa instancja sądowa konsekwentnie wskazywała, że określona w art. 532 § 1 k.p.k. instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia ma charakter wyjątkowy. Dotyczy wszak orzeczenia prawomocnego, a przez to i bezzwłocznie – co do zasady, jak to przewiduje przepisy art. 9 § 1 i § 2

k.k.w. – wykonalnego. Wstrzymania wykonania orzeczenia nie może zatem uzasadniać samo wniesienie kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się w istocie dopiero wówczas, gdy jeszcze przed rozpoznaniem kasacji jest widoczne wysokie prawdopodobieństwo jej uwzględnienia (np. w razie przekonującego wykazania przez skarżącego, że zachodzi uchybienie wymienione w art. 439 § 1 k.p.k.) oraz można przyjąć, że wykonywanie orzeczenia wywoła dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, przez co zostałby on niezasadnie pokrzywdzony.

Wypada uznać, że w niniejszej sprawie zwłaszcza drugi z tych warunków nie jest spełniony. Wymienionym wyżej wyrokiem łącznym orzeczono wobec K. R. kary łączne 15 lat pozbawienia wolności oraz 2 lat pozbawienia wolności, każdorazowo wskazując zaliczone na poczet tych kar okresy rzeczywistego pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę długość tych okresów można przyjąć, że nawet perspektywa korzystnego dla skazanego skorygowania jednego z tych okresów w następstwie ewentualnego uwzględnienia kasacji, nie nakazuje już obecnie stwierdzić, iż dalsze wykonywanie wyroku wobec K. R. nieuchronnie prowadzi do jego pokrzywdzenia, powodując dla skazanego skutki wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne.

Z tych względów orzeczono, jak na wstępie.